

e-OBČASNIK

Št. 11

Šolsko leto 2019/20

OŠ Bratovi Letonja Šmartno ob Paki

OBČASNIKU NA POT

Jesen je letni čas, ki že od nekdaj velja za čas, ko narava velikodušno pomuja svoje darove. Drevesa se obarvajo v pisane odtenke.

Tako je tudi naš prvi letošnji Občasnik jesensko obarvan in pisan. Pisanega so ga naredili prispevki naših učencev. Basni vas popeljejo v jesenski gozd, če smo bolj natančni, h gozdnim prebivalcem. Jesen je navdihnila tudi mlade pesnike, ki so skrivali rime. Ker je to čas številnih običajev, so o enem od teh razmišljali in pisali v angleščini. O tem, da je doma najlepše, pa so prepričani tretješolci, ki so prispevali opise svojih domov.

Želimo vam, da bodo vaše jesenske dogodivščine pisane zaradi dogodivščin v naravi. Izkoristite jesen v vsej njeni lepoti.

Urednici Lea Stiplonšek in Sandra Omladič

MEDVED, VEVERICA IN JEŽ

Medved, veverica in jež so pripravljali ozimnico. Veverica je nabirala lešnike, medved kopal luknjo, jež pa je nabiral hruške.

Medved je bil lačen, zato je je ježa prosil za hruško. Jež je rekel, da medvedi med zimo spijo in ne potrebujejo hrane. Tudi če bi bedel, bi si moral sam nabrati sadje. Veverica pa je bila prijazna, zato je medvedu podarila tri lešnike. Jež se je razjezil in šel nabrat še več sadje. Medved pa se je skrnil in pojedel lešnike, čeprav mu je veverica povedala, da naj jih varčuje za pomlad.

Ker je medved velik in močan, potrebuje več hrane. Zato je odšel zasledovat ježa. Videl je, da si v svojem bivališču shranjuje sadje. Vzel je polovico ozimnice in se skrnil v svoje bivališče. A vse to je videl ježev brat in povedal ježu. Ta se je razjezil.

Ko je medved šel iz bivališča, sta jež in veverica njegovo bivališče napolnila z listjem. Medved se je kmalu vrnil, a ni našel svojega bivališča. Ustrašil se je, saj je to bivališče delal poleti in jeseni. Ko je srečal veverico, jo je prestrašeno vprašal, kje je njeno bivališče, ki je bilo blizu njegovega. Veverica mu je razodela skrivnost in medved ni bil jezen, saj se je zavedal, da je on krivec. Sprejel je svojo krivdo in vsi so postali prijatelji.

Sebičnost ni lepa čednost.

Julija GLOJEK, 7. A

LISICA IN ZAJEC

Bilo je jesenskega jutra. Lisica je iskala hrano. Že cel teden je bila sestradana, ko je mimo pritekel zajec. Lisici so se pocedite sline. Skrila se je za grm in ko je skočila, se je zajec ustrašil.

Lisica si je rekla: »Upam, da je živel tepo, ker ga bom hitro požrla. Zajček je to slišal in začel trepetati. Rekel ji je: »Lisica, nikar me ne požri, lahko ti priskrbim tep in topel brlog za zimo.« Lisica se je z njim pogodila.

Zajec se je hitro odpravil na delo. Najprej je obiskal jazbeca in mu rekel: »Prosim, pomagaj mi, sicer bo to najino zadnje srečanje!« Jazbec mu je odgovoril: »Danes nimaš sreče, saj so vsi brlogi zasedeni.« Pri sraki je dobil enak odgovor. Odpravil se je še k lisjaku, ki je takoj privolil, ampak pod pogojem, da mu zajec pripravi srečanje z lisico na jasi. Seveda se je lisica s tem strinjala. Srečanje je trajalo dolgo v noč.

Od takrat naprej sta lisica in lisjak živela skupaj, zajec pa je bil brez skrbi. A kmalu zatem ju je srečal, in oba, lisjak in lisica, sta ga požrla.

Lisica je zvita zver.

Tajda Ramšak, 7. a

LISICA IN MEDVED

V gozdu medved živi in se v jesenskem listju kotali.

»Še malo do zimskega spanca!« pogumno si reče. Ko se je nehal igrati, mu je v želodcu pošteno zakrulilo. »Zdaj bi me nasitila ena lisička v mojem trebuhu,« reče medved in se postavi na tace.

Razgleduje se naokrog za najboljšim prostorom, kjer bi lahko lovil in čaka na plen. Mimo priteče lisica. Ko zagleda medveda, se prestraši. Potem pa se opogumi in mu reče: »Kaj pa ti tukaj, medved?« Medved se zakrohota in ji odgovori: »Iščem si večerjo, a ko si že ti tukaj, bom kar tebe pojedel!« Lisica se ustraši in začne teči, medved pa za njo.

Čez nekaj časa se lisica preda in reče medvedu: »Kar pojej me, saj tako nisem nič vredna. Samo stara lisica sem brez mesa na kosteh!« Medved se je zasmel: »Ne skrbi, lisička, čisto dovolj mesa imaš. Ti se kar tolaži!« se mu je posmehovala lisica. To je medveda tako razjezilo, da jo je takoj požrl.

Ne ugovarjaj, ker te to lahko stane življenja!

Ožbej Ramšak, 7. a

LISICA IN JEŽ

Nekega dne se je po gozdni poti sprehajala lisica. In kar naenkrat zagledala votlo drevo. Stopila je bliže in notri zagledala polno jesenskih plodov. »Njam, kako slastno izgledajo,« si je mislila. Vzela jih je in šla naprej po gozdni poti.

Ko je prišla nazaj v svoj brlog, je bilo že pozno, zato je odšla spat. Žjutraj na sprehodu pa je opazila nekaj čudnega. Po vseh drevesih so viseli letaki o ukradenih plodovih. Hodila je naprej po poti in ob deblu zagledala ježa. Bil je zelo žalosten, zato ga je vprašala, kaj je narobe. »Vso ozimnico so mi ukradli.« Lisica je dobila slabo vest, a si ni upala priznati, da je plodove ukradla sama. Ravno takrat je mimo prišel medved. Lisica se je odločila, da bo okrivila njega. Ježu je rekla: »Medved je tisti, ki jih je ukradel, videla sem ga.«

Odšla je domov, jež pa se je želel pogovoriti z medvedom. Medved mu je povedal, da on ni ukradel ničesar. Skupaj sta se odločila, da bosta pregledala lisičin brlog. Počakala sta, da je žjutraj spet odšla na sprehod in šla v brlog. Notri sta seveda našla vse ukradene plodove.

Cela vas je izvedela za tatvino in lisica je bila izgnana na drugo stran gozda.

Laž ima kratke noge.

Žala Pirc, 7. a

Jakob Puncer, 1. a

MEDO MIHA

Nekega dne se je medved Miha sprehajal po gozdu in opazil, da se ga vse živali bojijo. Zato je bil osamljen.

Odločil se je, da bo pomagal vevericam, ki so ravno tisti trenutek stokale na drevesu, kako jim primanjkuje hrane. Odpravil se je nabirat plodove. Hodil je po gozdni poti in vztrajno nabiral hrano za veverice. Ko je opravil delo, se je vrnil k vevericam in jim predal nabrano. Veverice so bile hvaležne za njegovo pomoč.

Kmalu zatem je medved zaslišal čudne zvoke. Bili so ljudje, ki so želeli uničiti gozd. V tistem trenutku je medved vedel, da mora pomagati. Vzel je plodove in jih začel metati v ljudi. Prestrašeni so odšli domov in gozd je bil spet varen. Živali pa so začele medveda gledati v drugi luči.

Videz lahko vara.

Tomaž Konečnik, 7. a

BASEN O MLADEM LEVU

Bil je vitez lev, ki je bil najboljši lovec v celi Afriki. Nekoč je šel na viteški turnir in zmagal, šel na naslednjega in spet zmagal. Postal je svetovni prvak.

A enkrat je prišel lev, star 13 let. Vsi so se mu smejali, a on se ni oziral na druge, saj je vedel, da je 11 let treniranja dovolj, da premaga svetovnega prvaka. A vseeno, ta možnost je bila zelo majhna, saj je njegov nasprotnik treniral že 20 let. Svetovni prvak je podcenjeval mladega leva, a ta se ni oziral na to, kaj mu je nasprotnik govoril, ampak se je osredotočil na to, kako bo ga bo premagal.

Boj se je začel in ni minilo 30 sekund, ko bi mladi lev skoraj izgubil glavo, zato se je razjezil in začel napadati svojega nasprotnika, da je ta komaj dihal. Boj je bil tako zanimiv in napet, da ga je prišel gledat še sam kralj levov. Po 2 urah je svetovni prvak brcnil svojega nasprotnika v trebuh, zato je mladi lev izpustil meč, se prijel za trebuh in padel po tleh. Pri tem se je njegov meč zaril svetovnemu prvaku naravnost v čelo, zato je padel po tleh kot deska. Občinstvo je utihnilo. Šele ko je mladi lev vstal, so začeli žvižgati in ploskati. Svetovni prvak je postal mladi lev.

Najboljšega in najmočnejšega ni!

Kris Klinc, 7. a

JESENSKA BASEN

September je in živali v gozdu se pripravljajo na zimo. Veverice si delajo ozimnico, srne iščejo zatočišča, lisice pa luknje za spanje.

Medtem pa uboge male miške ne najdejo ničesar. Iščejo in iščejo, a v eni od lukenj je že polh, v drugi pa ježek Frank. Ničče pa jih ne sprejme, saj ima mama miška 12 otročičkov. In ko miške iščejo dom, ga medvedi ravno najdejo. V njem bodo zimo preživelí mama medvedka in njeni 3 mladički: Mimi, Tara in Jan.

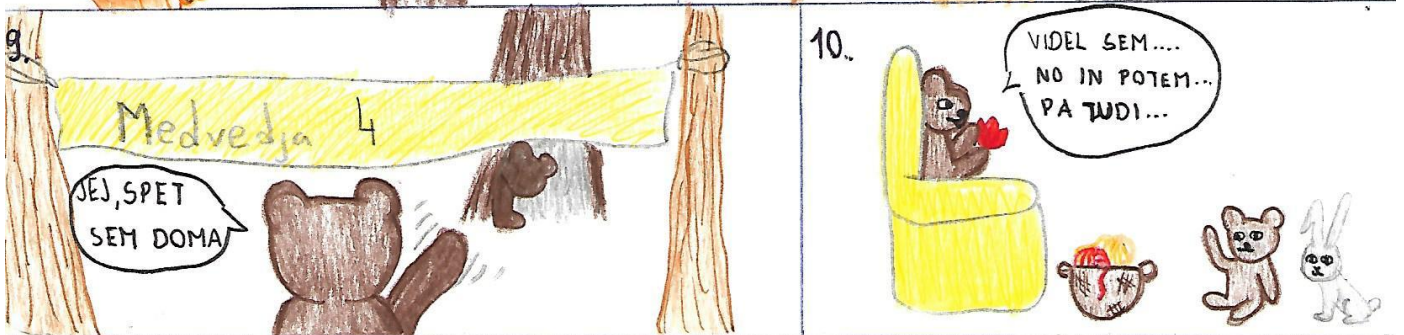
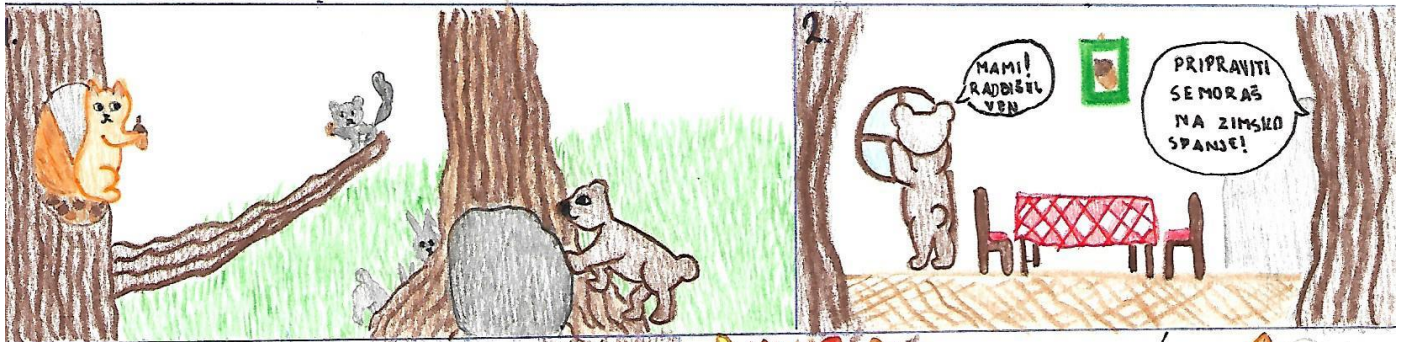
Vsake toliko tudi miške najdejo kakšno prazno luknjo, a kaj, ko je vsaka premajhna. Potem pa se ena od mišk oglasi: »Lačna sem, hočem hrano!« Tako se odpravijo v mesto v bližino restavracije. Tam pa so tudi medvedki. Ko miške pridejo, medvedje ravno brskajo po košu pri restavraciji. Mimi jih ogovori: »Ooo, miške, ste tudi ve prišle iskat hrano?« Veselo prikimajo in pravijo: »Ja, ampak raje bi imele brlog.« Mimi žalostno pogleda mamó, ki pravi: »No, pa pridite k nam.« Miške veselo prikimajo.

Ko so miške zagledale medvedji brlog, so se jim 24-krat zahvalile. Vsaka 2-krat. Tako so preživele skupaj celo zimo in se zabavale v snegu. In še naslednjih deset let so skupaj preživljale zimski čas.

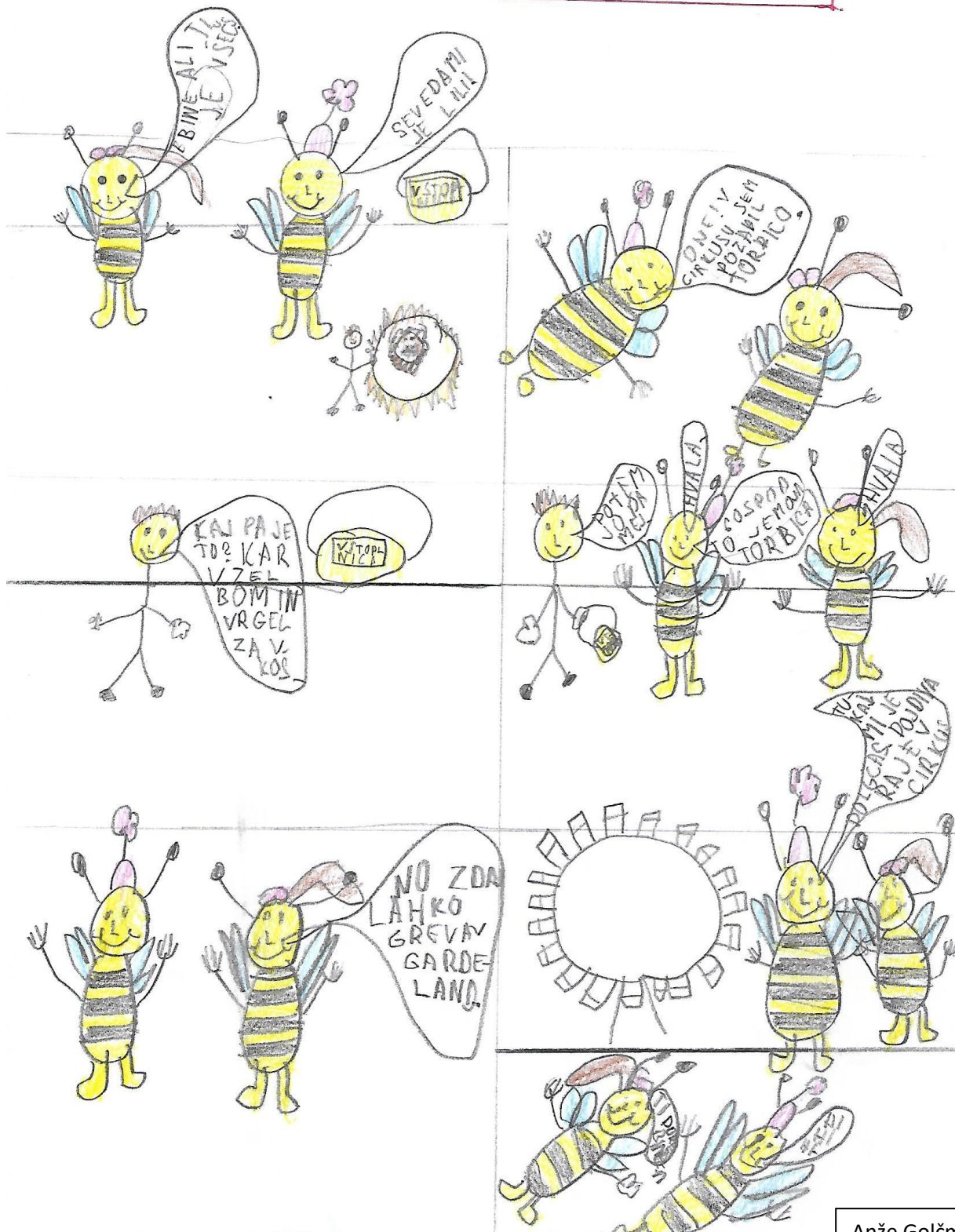
Príjateľa spoznaš v nesreči.

Živa Kovač, 7. a

Bino v cirkusu pozabi torbico

MOJA SOBA

Moja soba je v drugem nadstropju naše hiše. V njej se učim, igram in spim. Moja soba je pravokotne oblike. Široka je tri metre in dolga pet metrov. Stene so iz opek in pobarvane z belo barvo. Tla so pokrita s parketom. Na stenah so slike dinosavrov. V sobi imam eno veliko omaro, dve manjši omari, pisalno mizo s stolom in posteljo. Pohištvo je leseno in modro bele barve. Velika omara je za vhodnimi vrati ob krajši steni. Postelja je ob drugi krajši steni, nasproti velike omare. Pisalna miza s stolom je ob drugi steni, pod oknom. Dve mali omari sta ob drugi steni nasproti pisalne mize.

Jaka Trebičnik, 3. b

KUHINJA

Naša kuhinja je kvadratne oblike. Ima poševen strop. Kuhinja je široka 5 m, dolga pa 4 m. Je bele barve. Na steni imamo umetni kamen. V kuhinji imamo dve omarici. Na sredini kuhinje je otok. Na drugi strani je umivalno korito, pomivalni stroj in pečica. Tla prekriva lep vinil. Na levi strani imamo mizo in stole. Naša miza je bela, stoli pa so rjavi. Omarice so črne barve, pulti pa so leseni.

Naša kuhinja je v južnem delu hiše. V kuhinji kuhamo in jemo. Jaz v kuhinji delam domačo nalogo. Velikokrat pa se v kuhinji igram z bratcem.

Sara Jereb, 3. b

JEDILNICA

Jedilnica je v pritličju hiše. V jedilnici jemo in se družimo. Je pravokotne oblike. Dolga je štiri in široka tri metre. Stene so krem barve, strop je bele barve. Tla so iz parketa in prekrita s preprogo. Na sredini je miza s šestimi stoli. Miza in stoli so iz lesa.

Kiri Medved, 3. b

KOPALNICA

Ko prideš v kopalnico, na levi strani zagledaš tuš, malo naprej stranišče in naravnost okno. Na desni strani je najprej omara, malo naprej pa umivalnik. Pod umivalnikom sta dva predala in nad umivalnikom je ogledalo. Prostor je v pritličju.

Jure Mandelc, 3. b

DIŠI PO JESENI?

**Zeleno pokriva
rdeče, rumeno,
oranžno,
čaroben čopič
vse naokoli pleska.**

Diši po jeseni?

**Megla sonce prekrije,
dež se prikaže,
veter zapiha,
mraz se oklepa.**

Diši po jeseni?

**V daljavi šumenje,
veter se poigrava
in barvasto listje
po naravi preletava.**

Diši po jeseni?

**Jabolka, hruške,
grozdje dišijo,
ko jih v naravi
za ozimnico lovimo.**

Diši po jeseni?

**V naravi pa pridni
ježki, veverice,
medvedki hitijo,
za zimo si hrano lovijo.**

Diši po jeseni?

**Lastovke se
v tople kraje
odpravljajo,
kjer sonce megle ne pozna.**

Diši po jeseni?

**Vsepovsod diši
po jeseni.
Zjutraj, opoldan,
zvečer, ponoči ...**

Maša Urleb, 9. a

JESENSKA

Letošnja jesen
ne sega lanski niti do kolen.
Zima že pripravlja se,
listje pisano barva se.

V gozdu je veliko gob,
ptice so daleč šle od tod.
Dežek pada, dežek gre,
malo nam na živce gre.

Hladen veter piha,
malo nam lase razmika.
Ampak nič zato,
le kapo na glavo.

Lepa je ta pisana jesen,
škoda le,
da v šoli primanjkuje
mi ocen.

Še malo potrpimo
in šola bo že mimo.

Ta pesem se poslavlja,
zima pa nazdravlja.
Lušno je bilo,
na žalost to je to.

Jure Zapušek, 9. a

JESEN

Za poletjem pride.
Dnevi so krajši,
čas noči pa vse daljši.

Na tleh listje šumi,
z njim posuti so travniki.
Gob poln gozd je.

Ozračje počasi ohlaja se.
Nebo največkrat ni lepo,
kaplje pogosto padajo slepo.

Vse pridelke smo pobrali
in tudi kutine obrali.
Nič nam mimo ne uide.

Sara Aplinc, 9. b

PESEM O JESENI

Jesen, vedno si tista,
ki osreči človeka.
Ko bi le lahko ta čas ustavil!

Ker nikoli nisi jezna,
vedno si prijetna
za vsakega človeka.

Ker ti si tista,
ki prebudi človeka.

V jeseni je veliko ljubezni.
Takrat se vsak zaljubi,
saj nikoli ni prepozno,
da se vdaš tej bolezni.

Florjan Satler, 9. b

JESEN IN TI

Ko jesen prebujati se začne,
v meni veselje, sreča vre.
Ko listje z dreves pada, se spominjam,
kako sva se imela rada.

Zdaj še rajši se imava,
zato v Martinovo vas se podava.
Tam Bučarija dogaja se,
a glej ga zlomka, pa že konec je.

Jeseni dež in mraz je,
zato na čaj podam se.
Ko odpade vse listje z dreves,
me ti povabiš na ples.

V listju se zavrtiva
in na te jesenske dni
nikoli ne pozabiva.

Eva Kozelj, 9. b

JESEN

Ko poletje se konča,
jesen potrka na vrata vsa.
Ponoči se shladi,
da vroče nam ni cele dni.

Listje v zraku valovi,
veter v ušesih nam šumi.
Gobe v gozdu rastejo,
hitro jurčke nabiramo.

Nebo oranžasto je lepo,
na drevesih listi odpadajo.
Pripravljamo na zimo se,
ko Miklavž nam peče piškotke.

Tilen Vodovnik, 9. b

JESEN

Jesen je čas,
ko postane mrzlo,
ko listi barve menjajo,
ko lastovice na jug letijo,
ko živali odpravljajo se spat,
mi, ubogi učenci,
pa moramo zgodaj za šolo
vstati.

Aneja Hudournik, 9. b

JESENSKA PESEM

Jesen je tretji letni čas,
ko listje pada na nas.
Ko jesen pride do nas,
pa ptiči odletijo stran od nas.

Klemen Ločičnik, 8. a

JESEN

Jeseni ptički lepo pojo
in listi z dreves popadajo.
Vse v lepih barvah je,
ker to najlepši čas v letu je.

Ko zima tik pred vrati je,
pa ptički od nas poslovijo se.
Jesen najlepši čas
za ljubezen je.

Maja Lenošek, 8. b

JESEN

Ko listi z drevesa popadajo
in ko ptice odhajajo,
se listi spreminjajo;
tako se dnevi jesenski začenjajo.

Jesen –
to letni čas najlepši je,
saj takrat ljubezen
zadane te.

Kaja Lah, 8. a

JESEN

Jesen je prav lep letni čas,
saj takrat listi padajo na nas.
Začne se septembra,
konča pa decembra.

Jeseni hladno je zelo,
zato ptički v daljne kraje gredo.
Tudi veter močnejše piha,
zato se malo težje diha.

Nik Pirečnik, 8. a

PESEM O JESENI

Jeseni listje pada
in veter šumi,
zavedam se še
dolгих šolskih dni.

Jeseni veter piha,
zato človek težko diha.
Mogoče se bomo prehladili,
potem veliko čaja bomo pili.

Tim Jan, 8. a

JESEN JE ...

Jesen je lep letni čas,
ko vsi hitimo v Martinovo
vas.

V Martinovi vasi program
dogaja se, za noč čarovnic pa
vse strašno je.

Jesen moj najljubši letni čas je,
zato v gozd podam se. Gozd
vabi me v raj po kostanj, gobe in
še kaj.

Potem pa sneg skoraj pade že,
pa jeseni konec je.

Ana Matijević, 8. a

JESEN

Ko jesen se začne,
v meni veselje, sreča
prebujati se prične.

Hitim nabirat kostanj,
da se ga najem,
dokler je še.

Listje že odpada,
veter pa pihlja,
dežek tiho pada.

Hitro pohitim pod odejo
in na topel čaj,
da ne zbolim, se prehladim.

Klemen Medved, 9. a

JESENSKA PESEM

Jesen je letni čas,
ko ptički gredo od nas.
Je letni čas,
ko listje pada na nas.

Jeseni veter piha močno,
zato veseli smo zelo.
Ko pa mrzlo je zelo,
smo mi žalostni močno.

Aljaž Mauer, 8. b

JESEN

Na prvi jesenski dan,
ko rožice odcveto
in ptički gredo,
konča se to poletje.

Takrat se ljubezen rodi
in znova zažari.
To vse se zgodi
na prvi jesenski dan.

Gabriela Verzelak, 8. a

PESEM O JESENI

Jesen je čudoviti čas,
ki vabi ljubezen med nas,
ko ptički gredo spat
in mi smo radi notri.

Jesen je letni čas,
ko drevesom odpadajo lističi
in rožice ovenijo.

In ko pride spet pomlad,
se ptički izvalijo.

Nastja Nemeček, 8. a

PESEM O JESENI

Jesen je lep letni čas,
ki poln je ljubezni.
Ptički gredo na dopust
v tople kraje.

Jesen je tak letni čas,
ko medved veselo brunda,
hruške in druge sadeže
že po tleh pobira.

Ula Arčan, 8. b

JESEN

Prišla je zdaj med nas jesen,
meglo ter dež je še s seboj
prinesla,
to je čas, ko drevje in trta obrodi
ter nam veselje podari.

Kmet za to je čakal vso pomlad,
poletje,
da zdaj vino si privošči,
da mu žena skuha bučno juho
in pripravi ozimnico,
kajti pozimi bo mrzlo.

Vreme nič kaj prida ni,
zato se listje spremeni,
postane pisano, barvito,
popolna inspiracija za slikarko
Vito.

Jesen nam podari dobre dni,
pa čeprav se to vsem ne zdi,
zato le uživajmo v jeseni,
preden vse se izgubi v sneženo
beli.

Vida RAMŠAK, 9. a

Hana Simonič, 5. b

JESEN

Jesen je tisti čas v letu,
ki se vsakemu dekletu
zdi prelep.

Ptički pojejo in žvrgolijo,
listi lepe barve dobijo,
jaz pa sama sredi gozda sedim
in razmišljam,
kako lepo bi bilo,
če bila bi z njim.

Mark Ločičnik, 1. a

Ula Travner, 1.

Sreča nikoli ni na moji strani.

Vse zale fante okrog mene
ljubezen drugih v sreče plašč odene.
Jaz pa še vedno sama življenje živim
in upam,
da vsaj enkrat si pridobim,
zaupanje nekoga,
s katerim lahko do konca živim.

Jesen vsakič znova spomni me na to,
kako lepo bi bilo,
če bi lahko
segla mu v roko
in z njim imela se lepo.

Neža Centrih, 9. a

Tija Kovač in Klara Klinc, 5. b

Tjaša Volk, 5. b

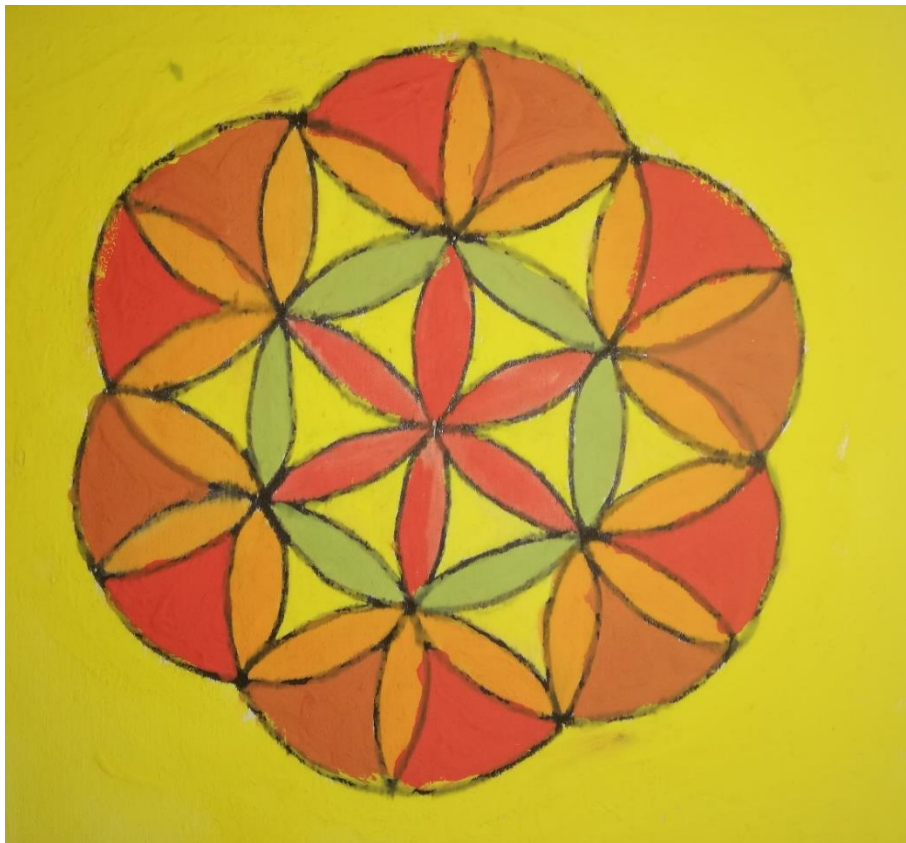

Laura Verdev, 3. a

Učenci 6.b so razmišljali, kaj bi jim sporočil angleški jezik, če bi lahko.

What would the English language say or advise you?

- If you study more, you are smarter. (Luka)
- English is important for people who travel around the world. (Aljaž)
- Live and love. (Lev An)
- Never give up, whatever happens. (Ula)
- Study more languages and communicate easy. (Nejc)
- Talk to random people. (Anže)
- It would say nothing. (Gabrijel)

Sara Golčman, 5. a

Mly school bag is blue,
You don't like it as I do.

School isn't becoming cool,
Cause my school bag is full.

Holidays are coming,
Of ... my bag is falling.
Of course I love it
Ilove it when I throw it.

Bag is full of notebooks,
And everyday there's more homework.
Good to see it on the floor,

An empty mystery of nothing.
Never leave it without care,
Do I even need it?

I don't think so.

Luka Poprask, 8.a

Mly school bag is cool
Yellow is it's colour.

Sometimes it's heavy,
Cause inside there are a lot of books.
How am I supposed to carry it around?

Orange stripes it has
Only on the back.

Long zippers are the thing I like the most.

Big is my schoolbag

Always on my back.

Glad I'm it's owner.

And one day I won't need it anymore.

Now it sits in the corner of my room.

Days that there's no school are fun.

I like my school bag quite a lot.

Emá Holešek, 8.a

When Autumn Falls

**I see chestnut on the tree,
I hear chestnut when it falls from the
tree,
I smell roasted chestnuts,
I taste sweet chestnuts in my mouth,
I feel hot roasted chestnuts in my
hands.**

Matija Herlah, 8. b

6

WORD STORIES

Jealous. He's got a
girlfriend.

Neža Centrih, 9. a

I love him. He doesn't know.

Eva Kozelj, 9. b

I am lonely. There is
nobody.

Neža Centrih, 9. a

It's easy if you try.

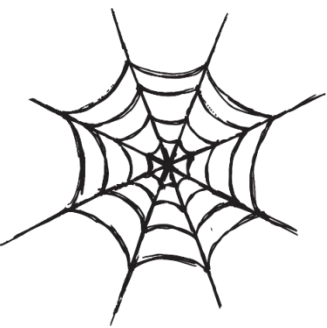
Gal Golob, 9. a

Do not copy
anyone, be yourself.

Matej Jager, 9. b

SCARY STORY

The shadow man

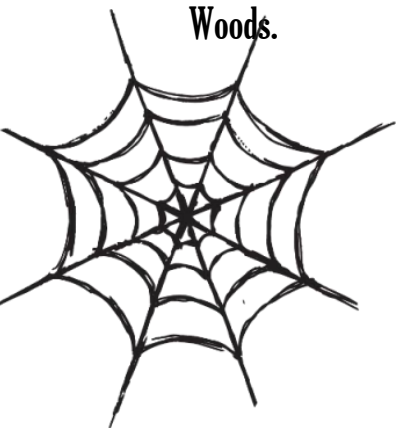
It was 1812. In American woods there were two bandits who just robbed a rich man. They sat up a camp in the dark woods. One of the bandits went to sleep and the other was watching for the sheriff.

One hour later he heard a noise in the direction of their camp. The bandit thought it was the sound of the animal, but then he heard a scream. He ran back and found his friend standing. The bandit asked him what had happened. At that time his friend collapsed. His face was pale and blood was running out of his eyes that were as black as coal. Then he heard a horse he tried to follow it. He was running and he fall, he suddenly saw a strange shadowy figure. In the darkness the bandit saw a house; he ran into it and went upstairs. He looked out of the window and there was a figure. The bandit was all alone and suddenly the silence was interrupted by a howl. He looked out of the window once again and instead of the strange figure there was a scary wolf.

The bandit was scared and he did not leave the house. He was tired and he was awake when he saw the sunrise. He thought that he had survived the scary night and exhausted he slowly fell asleep.

Suddenly, he woke up and he head weird noises. He opened his eyes and the last thing that he saw was the strange figure.

The next day sheriff found the camp and saw two bandits hanging on the tree. Their faces were pale and they had jet- black eyes and blood was coming out of them. There was a note, 'When the night falls the shadow will rise'. When people heard the story they named the woods The Shadow Man Woods.

SCARY STORY

Scary night

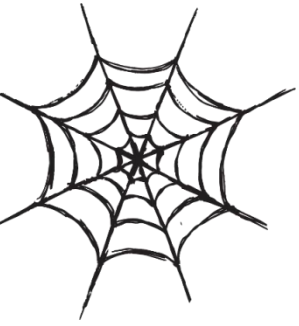
There was a little girl named Hannah. She and her family were having a funny game night. It was Friday 13th. She wasn't superstitious and she didn't worry.

It was late and they were all very tired, therefore they all went to bed. When Hannah was lying in her bed she heard a strange noise. She thought that that were her parents. She ran into their bedroom, but she couldn't find them there. She was frightened and she quickly ran downstairs. The house was in darkness, she couldn't turn on the lights. She was looking for her parents, but she couldn't find them anywhere. She ran outside and they weren't there either. Then suddenly, someone grabbed her from behind and she screamed.

Finally, Hannah woke up, her heart was beating fast. Then she realised that everything was just a dream.

Ajshe Vezaj, 8. b

SCARY STORY

Halloween Mystery

It was Halloween time and town was decorated in spooky decorations. One family was preparing for the dinner.

'Timmy!' shouted mother, 'dinner's ready.' Timmy was in his room playing cards with his brother. Timmy and Daryl did not hear her. Mother went in Timmy's room. 'Didn't you hear me?' she said angrily.

'Sorry mum, we didn't.'

'Dinner is ready. After dinner you have to tidy your rooms. Look at this mess!'

They had dinner. Their mother was still angry and Timmy felt bad. Later on, he cleaned his room and got ready for sleep. He was tired, but he could not fall asleep. He was lying in bed and he heard a strange sound; a tree was hitting the window and making a scary shadow on the floor. The shadow on the floor was changing. 'Is this because of the full moon?' Timmy thought. Then suddenly, the shadow changed again and it looked like a person or some kind of figure. The window was slowly opening and a strange person crawled into Timmy's room. Timmy was hiding under a blanket and this strange person did not see him. The figure went to the Daryl's room. Timmy heard a loud scream. He was frightened and worried as well so he ran through the dark into Daryl's room. But there was nobody in there. Timmy was frightened and worried and he thought, 'I must find him.' Timmy got dressed and he took a flashlight with him. Outside the house he heard the same loud scream once again. Timmy followed the scream. He ran and suddenly, he found himself in front of the graveyard. He saw a bunch of skeletons, zombies, werewolves and many other creatures. And there was his brother Daryl amongst them. The creatures took Daryl into the center. Timmy was looking at them as one of the skeletons moved towards Daryl with a big scythe and ...

Timmy was frightened, but he couldn't move. Finally, he woke up. He was at home in his bed. 'I was just dreaming. This was just an awful nightmare,' he was relieved.

Četrtošolci so spoznavali zgodbe Feliksa, Martina in Zale v knjigi Dese Muck Blazno resno popolni. Tako so se preizkusili v ustvarjanju vprašalnikov na različnih področjih. Le en odgovor je pravi. Pogledajmo!

NA VLAKU

Nekoč, ko je bila ura 13.44 in 20 sekund, sem odšel na železniško postajo in želel kupiti vozovnico za vlak.

Kaj bi rekel prometniku?

- a) »Dej mi vozovnico!«
- b) »Ali lahko dobim vozovnico, prosim?«
- c) Grozil bi mu, dokler mi je ne bi dal zastonj.

Ko je vlak prispel, sem vstopil. Pokazati sem moral vozovnico sprevodniku in...

- a) Sem jo dal.
- b) Poklical policijo, da mi jo hočejo ukrasti.
- c) Bi pljunil v njegove roke in rekel: «Tu imaš!«

Nato smo se peljali dalje in meni je postalo dolgčas. Začel sem skakati po sedežu, ko sem opazil olikanega in uglajenega gospoda. Usedel sem se. Strmel sem vanj kot sovica Oka z razširjenimi očmi sem strmel vanj. Vprašal me je, če lahko prisede.

Jaz pa...

- a) Mu rečem, da lahko.
- b) Mu začnem postavljati pogoje, dokler ga vse ne mine.
- c) Ga boksнем, da pade v nezavest.

Sede k meni in mi ponudi čigumi. Začnem ga žvečiti ter razlagati o nekem čudaku, ki se je onesvestil. Jaz sem se delal, da o tem ne vem nič.

Prežvečim čigumi in ga nesem...

- a) Strojevodji ter ga prilepim na njegovo šampiljko.
- b) Sopotniku ga vržem v lase.
- c) Nesem ga v koš.

Postal sem lačen, zato sem se sprehodil med potniki, če slučajno kdo ima kaj za jesti. Ugotovim, da tega nima nihče.

Končno se pripeljem na železniško postajo MARIBOR. Jaz nisem mogel izstopiti, ker sem se napotil v Celje gledat rokometno tekmo Celje proti Gorenju.

Nato sem opazil, da na vlak prihajajo majhni in tečni mulci, ki se bodo z mano vozili vse do Celja.

Ko me nekdo med njimi:

- a) Pozdravi.
- b) Pritisne eno okoli kepe.
- c) Čudno gleda in strmi vame.

Vse sem težko gledal. Skušal sem jih:

- a) Utišati.
- b) Ubiti.
- c) Pometati skozi okno.

Končno se je vlak ustavil v Celju. Stekel sem skozi vrata. Razmišljal sem, kaj bom sedaj počel, katere stvari bom kupil za navijanje.

Spet sem zaslišal male in tečne mulce. Vendar jih naenkrat ni bilo nikjer več.

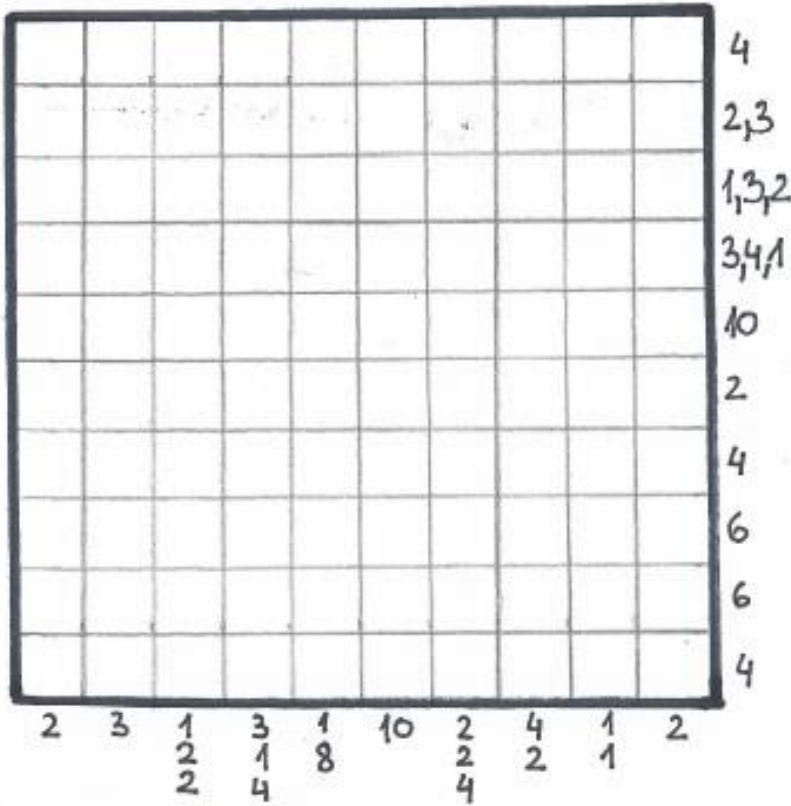
Naenkrat se me je dotaknila neznana roka. Pogledal sem nazaj in spet zagledal celo gručo mulcev. Omedlel sem in moje potovanje se je končalo v bolnici.

Bor Hudournik, 4.b

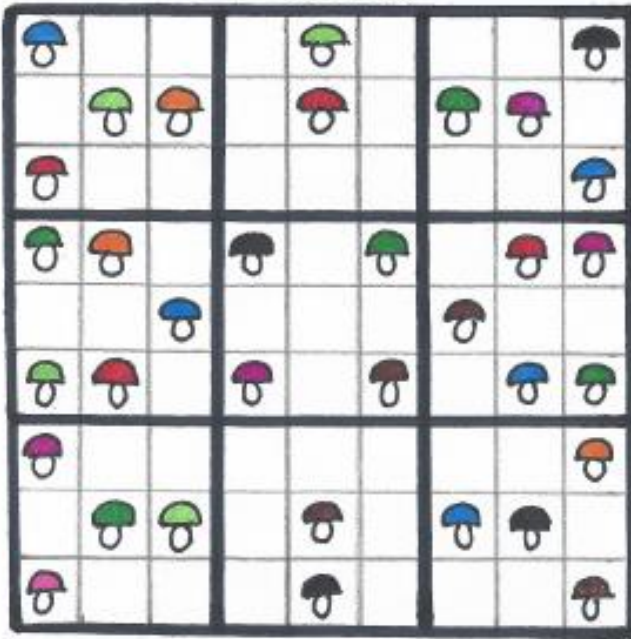
razmišljamo možganke

GOBELIN

*Mera
Centrik*

SUDOKU

LEGENDA

1. Trije igralci golfa – Tomaž, Dore in Hinko – gredo po poti. Tomaž vedno govori resnico, Dore in Hinko pa se včasih zlažeta.

Tomaž je v sredini.

Jaz sem Dore.

V sredini je Hinko.

Kje je kdo?

sredini, na levi je Dore.

Tomaž ni v sredini. Tomaž je torej na desni. Njegova izjava je resnična. Torej je Hinko v izjavi. Prvi z leve gotovo ni Tomaž, ker trdi, da je Tomaž v sredini. Ker je ta izjava napačna, 1. izjave, ki so jih dali igralci, nasprotujejo ena drugi. Resnična je samo ena, to je Tomaževa

Prispevke učencev za tokratno številko *e-OBČASNIK*A so prispevali naslednji učitelji mentorji po abecednem redu:

Katarina Čokl, Suzana Daničič, Kristina Jazbinšek Volk, Boštjan Ketiš, Tanja Kolšek, Sandra Omladič, Magda Omladič Novinšek, Damjana Paulič, Polona Pečnik, Blanka Slemenšek, Lea Stiplovšek, Andreja Škruba, Suzana Zabukornik in Anja Zajamšek.

Najlepša hvala.

Urednici

Sandra Omladič in Lea Stiplovšek

